

det. Jeg har ikke hørt noget fra den konservative ordfører undervejs om at finde konstruktive løsninger; ingen har været hos mig.

Ordføreren spørger: Hvad er det for nogle præmisser, der skal være udgangspunktet? Jamen det står meget tydeligt i betænkningen. Det er, at vi i Danmark har et spismærke, og i Sverige har de et nøglehulsmærke. De to mærker ligger ganske, ganske tæt på hinanden, og derfor skulle det være meget mærkeligt, hvis man ikke kunne finde en fælles løsning. Det er det, der er mit udgangspunkt.

Så spørger ordføreren også, om industrien vil være med. Nu bestemmer jeg jo ikke over industrien, men det, de har tilkendegivet over for mig, er, at de vil være indstillet på en nordisk løsning, og det opfatter jeg som positivt.

Man skal jo ikke tale grimt om de andre ordførere, men det er da en mærkelig trækken i land, vi nu ser fra den konservative ordfører, som stod her i sin ordførertale og skosede Socialdemokraterne; nu er det lige pludselig vores skyld. Det var dem, der ikke ville være imødekommende i forhold til et nordisk mærke. Sådan er det. Så må de jo tage konsekvensen.

Formanden:

Der er flere, der ønsker en kort bemærkning til ordføreren, men jeg tror, det vil være godt med et måltid mad nu. Så derfor skal jeg her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.15

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptages

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Den første, der får ordet, er fru Charlotte Antonsen, der har bedt om ordet for en kort bemærkning – og som gerne skulle komme op til talerstolen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu er det ikke sådan, at jeg plejer at beskæftige mig med forbrugerpolitik, men efter at jeg hørte den socialdemokratiske ordfører i det første ind-

læg, hvor ordføreren tilkendegav, at Socialdemokraterne ville stemme hverken for eller imod beslutningsforslaget, men så efter en time pludselig meddelte, at nu ville Socialdemokraterne stemme for det, må jeg sige, at det dog er det mest ynkelige socialdemokratiske forbrugerpolitiske indlæg, jeg i mit liv har hørt, og jeg har siddet herinde i mange år. Jeg synes i den grad, at når man taler slingrekurs i Socialdemokratiet, ja, så er det her slingrekurs uden noget fortillæde.

For en uge siden, da udvalget afgav sin betænkning, skrev Socialdemokratiet: »Forbrugerministerens udmærkede »Spis-mærke««. Det er ikke på varerne, men det er et udmærket mærke, som trådte i kraft for en måned siden.

Men så kan vi forstå på ordføreren, at ordføreren for 2 måneder siden fik en ny god idé: Man vil gerne have et nordisk mærke. Det er jo så det, der fører til, at man forsøger at tørre problemet af på regeringen, og så slutter man af med at sige, at fordi man nu ønsker et nordisk mærke, agter man at stemme for et obligatorisk dansk mærke, som vel at mærke intet har med et nordisk mærke at gøre.

Hvordan vil fru Mette Gjerskov forklare det heroppefra?

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jamen jeg tror bare, mit svar skal være, at Venstres EU-ordfører da skal være rigtig, rigtig politisk tonedøv, hvis hun ikke i debatten har kunnet høre præcis det, jeg har sagt.

De praktiske muligheder var at indføre et nordisk ernæringsmærke. Vi har stået her i snart timer og debatteret. Venstres og Konservatives ordførere har været fuldstændig klare på, at det skulle mudres så meget som muligt. Jeg har ikke hørt et eneste oprigtigt ord fra dem om, at de kunne se en mulighed for et nordisk ernæringsmærke. Det var det, der var den praktiske mulighed for at få det indført ad frivillighedens vej.

Nu er det jo faktisk sådan, at vi Socialdemokrater gerne vil have et ernæringsmærke, vi vil gerne have det ud i butikkerne, og vi vil gerne have det meget snart; vi vil faktisk gerne have det inden den 1. januar. Her var der for første gang i årevis en mulighed for, at vi kunne få det ud i butikkerne, og hvad sker der? Det sørger regeringspartierne for at ødelægge. Så er der det tilbage, at vi kan indføre et obligatorisk mærke, og det er det, vi gør i dag.